

Sygn. akt II K 771/18

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący : Sędzia SR Marcin Czarciński

Protokolant : st. sekr. sąd. Iwona Zielińska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej P. Chmielewskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14.11.2018 r. w T.

sprawy

P. K.

urodzonego (...) w (...)

syna M. i R. z d. C.

skazanego prawomocnymi orzeczeniami:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z 15.11.2012 r. w sprawie II K 139/10 za czyn z art. 286 § 1 kk na karę **1 roku pozbawienia wolności**,
2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z 23.06.2014 r. w sprawie VIII K 898/13 za czyn z art. 270 § 1 kk na karę **4 miesięcy pozbawienia wolności**,
3. wyrokiem Sądu Rejonowego Warszawa Praga - Południe w Warszawie z 01.10.2014 r. w sprawie III K 48/14 za czyn z art. 286 § 1 kk na karę **2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności**,
4. wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z 22.07.2015 r. w sprawie II K 604/14 za czyn z art. 286 § 1 kk na karę **9 miesięcy pozbawienia wolności**,
5. wyrokiem Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z 25.04.2016 r. w sprawie VII K 1041/11 za czyny z art. 286 § 1 kk na karę **6 miesięcy pozbawienia wolności**, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 2 lat tytułem próby, oraz karę **50 stawek dziennych grzywny po 20 złotych**,
6. wyrokiem Sądu Rejonowego w Sandomierzu z dnia 31.05.2016 r. w sprawie II K 68/15 za czyn z art. 286 § 1 kk na karę **6 miesięcy pozbawienia wolności**, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 2 lat tytułem próby,
7. wyrokiem Sądu Rejonowego w Tychach z 22.06.2016 r. w sprawie II K 461/15 za czyn z art. 286 § 1 kk na karę **10 miesięcy pozbawienia wolności**,
8. wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z 18.11.2016 r. w sprawie III K 373/15 za czyn z art. 286 § 1 kk na karę **9 miesięcy pozbawienia wolności** oraz karę **60 stawek dziennych grzywny po 20 złotych**,

9. wyrokiem Sądu Rejonowego w Grudziądzu z 20.02.2017 r. w sprawie II K 971/15 za czyn z art. 286 § 1 kk na karę **8 miesięcy pozbawienia wolności**,

10. wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z 31.10.2017 r. w sprawie II K 511/17 za czyn z art. 190a § 1 kk na karę **3 miesięcy pozbawienia wolności**,

o r z e k a :

I. na podstawie art. 569 § 1 kpk, art. 85 § 1 kk, 86 § 1 kk w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych w sprawach II K 139/10, VIII K 898/13, III K 48/14, II K 604/14, VII K 1041/11, II K 68/15, II K 461/15, III K 373/15, II K 971/15, II K 511/17 orzeka karę łączną **6 (sześciu) lat pozbawienia wolności**,

II. na podstawie art. 569 § 1 kpk, art. 85 § 1 kk i art. 86 § 2 kk w miejsce jednostkowych kar grzywny orzeczonych w sprawach III K 373/15 i VII K 1041/11 orzeka łączną karę **80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny** ustalając wysokość jednej stawki na kwotę **20 (dwudziestu) złotych**,

III. stwierdza, że pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w jednostkowych wyrokach podlegają odrębnemu wykonaniu,

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz r. pr. A. S. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych powiększoną o stawkę podatku VAT tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu,

V. kosztami związanymi z wydaniem wyroku łącznego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 771/18

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w Toruniu wpłynął wniosek P. K. o wydanie wyroku łącznego.

Sąd Rejonowy ustalił, że P. K. został skazany wyrokami:

11. wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z 15.11.2012 r. w sprawie II K 139/10 za czyn z art. 286 § 1 kk popełniony od maja do października 2008 r. na karę **1 roku pozbawienia wolności**,

12. wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z 23.06.2014 r. w sprawie VIII K 898/13 za czyn z art. 270 § 1 kk popełnione 02.01.2013 r. na karę **4 miesięcy pozbawienia wolności**,

13. wyrokiem Sądu Rejonowego Warszawa Praga - Południe w Warszawie z 01.10.2014 r. w sprawie III K 48/14 za czyn z art. 286 § 1 kk popełniony 20.09.2012 r. na karę **2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności**,

14. wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z 22.07.2015 r. w sprawie II K 604/14 za czyn z art. 286 § 1 kk popełnione w czerwcu i grudniu 2013 r. i w lutym 2014 r. na karę **9 miesięcy pozbawienia wolności**,

15. wyrokiem Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z 25.04.2016 r. w sprawie VII K 1041/11 za czyny z art. 286 § 1 kk popełnione od września do października 2008 r. na karę **6 miesięcy pozbawienia wolności**, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 2 lat tytułem próby, oraz karę **50 stawek dziennych grzywny po 20 złotych**,

16. wyrokiem Sądu Rejonowego w Sandomierzu z dnia 31.05.2016 r. w sprawie II K 68/15 za czyn z art. 286 § 1 kk popełniony 26.06.2014 r. na karę **6 miesięcy pozbawienia wolności**, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 2 lat tytułem próby,

17. wyrokiem Sądu Rejonowego w Tychach z 22.06.2016 r. w sprawie II K 461/15 za czyny z art. 286 § 1 kk popełnione w lipcu, wrześniu i grudniu 2014 r. na karę **10 miesięcy pozbawienia wolności**,

18. wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z 18.11.2016 r. w sprawie III K 373/15 za czyn z art. 286 § 1 kk popełnione 17.12.2014 r. na karę **9 miesięcy pozbawienia wolności** oraz karę **60 stawek dziennych grzywny po 20 złotych**,

19. wyrokiem Sądu Rejonowego w Grudziądzu z 20.02.2017 r. w sprawie II K 971/15 za czyn z art. 286 § 1 kk popełnione 7.12.2014 r. i 09.01.2015 r. na karę **8 miesięcy pozbawienia wolności**,

20. wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z 31.10.2017 r. w sprawie II K 511/17 za czyn z art. 190a § 1 kk popełniony od 14.12.2016 r. do 22.03.2017 r. na karę **3 miesięcy pozbawienia wolności**,

P. K. od 5 grudnia 2017 roku odbywa kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach III K 48/14 II K 971/15, III K 373/15, II K 139/10, II K 604/14, VIII K 898/13, II K 461/15i II K 511/17 w Zakładzie Karnym w I.. Zachowanie skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej określane jest jako stabilne, właściwe. Osadzony P. K. niczym się nie wyróżnia, nie był nagradzany regulaminowo i karany dyscyplinarnie. Do popełnionych przestępstw ma stosunek krytyczny.

(dowód: opinia o skazanym z ZK k. 186-187)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 569 § 1 kpk właściwym do wydania wyroku łącznego jest Sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący lub łączny w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu. Ze względu na to, że ostatni wyrok skazujący w I instancji wydał Sąd Rejonowy w Toruniu w dniu 4 października 2017 roku właściwym do orzekania w przedmiocie wydania wyroku łącznego będzie właśnie ten Sąd.

Z dniem 1 lipca 2015 r. nastąpiła zmiana regulacji dotyczącej m.in. wyroków łącznych. W myśl art. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r (Dz. U. z 2015 r., poz. 396) o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych ustaw przepisów rozdziału IX ustawy o karze łącznej, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia tej ustawy. Oznacza to, iż w przypadku skazanego należało zastosować nowe przepisy o karze łącznej obowiązujące od dnia 1 lipca 2015 r.

Warunki orzeczenia kary łącznej przewiduje art. 85 kk zgodnie, z którym jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Stosownie do § 2 art. 85 kk podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 w całości lub części kary lub kary łączne za przestępstwa o których mowa w § 1.

Z kolei z treści art. 89 § 1 i § 1 b kk wynika, że sąd orzeka karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, przyjmując że miesiąc kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem równa się 15 dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego jej zawieszenia.

Skazany P. K. odbywa kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach III K 48/14 II K 971/15, III K 373/15, II K 139/10, II K 604/14, VIII K 898/13, II K 461/15i II K 511/17.

Oprócz kar podlegających wykonaniu wobec oskarżonego wydany był jeszcze wyrok w sprawie **II K 68/15** Sądu Rejonowego w Sandomierzu gdzie wymierzono skazanemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat tytułem próby oraz wyrok wydany w sprawie **VIII K 1041/11** Sądu Rejonowego w Zielonej Górze, gdzie orzeczono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat tytułem próby. Stosownie do treści art. 108 kk w sprawie nie nastąpiło zatarcie skazania.

Kryteria łączenia kar w wyroku łącznym określa art. 86 kk. Zgodnie z tym przepisem Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. Z kolei zgodnie z przywołanym wyżej art. 89 § 1 b kk sąd orzeka karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej

wykonania, przyjmując że miesiąc kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem równa się 15 dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego jej zawieszenia.

W niniejszej sprawie kara łączna pozbawienia wolności mogła być zatem ukształtowana w granicach od 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności (najwyższa orzeczona kara jednostkowa w sprawie III K 48/14) do 7 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności (suma poszczególnych kar jednostkowych).

W tym miejscu należy wskazać, iż orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa

W niniejszej sprawie Sąd szczegółowo analizował okoliczności mające wpływ na wymiar kary łącznej - z jednej strony między innymi pozytywną opinię o skazanym z zakładu karnego, z drugiej fakt jego wielokrotnej karalności za przestępstwa o znacznej społecznej szkodliwości. Należy zauważyć, że między poszczególnymi przestępstwami występowały różne odstępy czasowe (brak ścisłej korelacji czasowej), wydawane wobec skazanego wyroki i orzekane nimi kary nie działały resocjalizacyjnie ani prewencyjnie. Skazany P. K. dopuszczał się kolejnych przestępstw przeciwko różnym dobrom chronionym prawnie.

Mając na uwadze granice w jakich mogła być orzeczona kara łączna a także kierując się powyższymi okolicznościami, głównie działającymi na niekorzyść skazanego sąd wymierzył mu **karę 6 lat pozbawienia wolności**, stosując zasadę częściowej absorpcji.

W ocenie Sądu nie można przyjąć jako argumenty przemawiające za zastosowaniem zasady absorpcji dane wynikające z opinii o skazanym z zakładu karnego. Z treści opinii o skazanym wynika, iż aczkolwiek proces resocjalizacji w zakładzie karnym przebiega względnie poprawnie to wskazać należy, że takie zachowanie skazanego powinno być normą w procesie resocjalizacji a nie szczególną okolicznością uzasadniającą zastosowanie zasady pełnej absorpcji przy wymiarze kary łącznej. Sąd przy orzekaniu kary łącznej uwzględnił te okoliczności a zatem miał na względzie również poprawną opinię o skazanym wskazującą na prawidłowy wpływ resocjalizacyjny dotychczasowego osadzenia skazanego w kategoriach obiektywnych i w kontekście całokształtu okoliczności mających wpływ na wymiar kary łącznej.

Zaznaczyć również należy, że ideą wydania wyroku łącznego jest uporządkowanie sytuacji prawnej skazanego a nie działanie jedynie na korzyść skazanego w każdym aspekcie orzekania o wyroku łącznym. Trafnie tę sytuację ujął w jednym ze swoich orzeczeń Sąd Apelacyjny w Krakowie, wskazując, że nie ma żadnych podstaw by przyjmować, iż istotą kary łącznej orzekanej w wyroku łącznym jest tworzenie sytuacji korzystnej dla skazanego (vide wyrok SA w Krakowie z dnia 31 maja 2007 roku, II AKa 96/07, KZS 2007/7-8/56). W praktyce dzieje się tak najczęściej ale nie oznacza to by takie korzystne rozwiązanie musiało być stosowane i to w maksymalnym zakresie.

Mając na uwadze powyższe okoliczności a także wielość przestępstw popełnionych przez skazanego Sąd uznał, iż brak jest podstaw do zastosowania zasady pełnej absorpcji a ukształtowanie kary winno opierać się o zasadę absorpcji zbliżoną jednak do pełnej kumulacji. W ocenie sądu zastosowanie w przedmiotowej sprawie wobec skazanego zasady pełnej absorpcji byłoby zbyt daleko idącą promocją jego dotychczasowego stylu życia. Nie jest to sposób na premię dla sprawcy większej ilości przestępstw a popełnienie więcej niż jednego przestępstwa powinno raczej skłaniać do odstąpienia od absorpcji kar niż za nią przemawiać.

W miejsce kar grzywny orzeczonych w sprawach III K 373/15 i VII K 1041/11 orzeczono łączną karę 80 stawek dziennych przyjmując kwotę 20 złotych jako wysokość stawki dziennej.

Sąd orzekł także, że pozostałe orzeczenia zawarte w łączonych wyrokach podlegają odrębnemu wykonaniu.

Ze względu na fakt, iż skazany korzystał z pomocy obrońcy ustanowionego z urzędu stosownie do treści § 17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa

kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz ustanowionego obrońcy koszty udzielonej skazanemu pomocy prawnej albowiem nie została ona opłacona w całości ani w żadnej części.

Mając na uwadze sytuację majątkową i finansową skazanego odbywającego karę pozbawienia wolności wydatkami związanymi z wydaniem wyroku łącznego obciążono Skarb Państwa.